

זרעי אבטיח

סיפור אוזבקי

לאיכר עני הייתה לו חלקה קטנה של קרקע. הוא עבד בחלקה זו יום ולילה, כמעט ללא הפסקה. בא האביב והאיכר התחיל לחרוש את האדמה לקראת הזריעה. פתאום עברה בשמים חסידה לבנה. היא סבבה מעל השדה החרוש, נתנה צעקה ונפלה כמו אבן על הקרקע. האיכר רץ אליה וראה שכנף החסידה שבורה. הוא הרים אותה ולקח אל ביתו.

"ציפור כזו יפה" אמר "צריך להציל אותה." בבית הוא יישר את הכנף, חבש אותה והתחיל לטפל בציפור. טיפל בה במשך ימים רבים והחסידה הצליחה להבריא. כשיכלה כבר לעוף, התרוממה באוויר ונעלמה. האיכר הביט אחריה ואיחל לה:

"תהי בריאה ושלעולם לא תקרה לך עוד צרה!" עברה שנה. שוב הגיע האביב והאיכר התחיל בזריעה. ואז הופיעה בשדה אותה החסידה

הלבנה. היא הניחה בתלם חרוש שלושה זרעי אבטיח ועפה חזרה. האיכר המופתע הביט על הזרעים. הם נראו לו רגילים לגמרי. הוא כיסה אותם באדמה וכמעט שכח עליהם.

במשך הזמן הזרעים נבטו, הוציאו שריגים שהתפרשו בשטח. הופיעו עלים ירוקים ופרחים צהובים ענקיים. עכשיו האיכר התחיל לטפל בצמחים הצעירים, ובמשך ימים ארוכים השקה ועשב את המקום.

בסוף הגיע עת איסוף היבול. האבטיחים הבשילו ונעשו כל כך גדולים כפי שלא ראו עד כה באזור. האיכר הוריד שלושה פירות גדולים, ואחד, אחד סחב אותם הביתה.

"אבטיחים גדולים כאלה אסור לי לאכול לבדי" חשב, והזמין אליו הביתה קרובים וידידים, אנשים עניים כמוהו. כולם התפלאו מהאבטיחים הענקיים. בעל הבית לקח סכין גדולה ורצה לחתוך את הפרי הראשון, אך הסכין לא הצליחה לחדור את כליפת הפרי. אחרי שניסה שלוש פעמים בלי הצלחה, הניף את הסכין ותקע אותה בכוח לתוך הפרי.

האבטיח התפקע לחצאים. ואז כולם ראו שבמקום זרעים הפרי מלא במטבעות זהב.

האיכר שמח מאוד, הוציא את הזהב וחילק בין הנוכחים. גם באבטיחים האחרים נמצא זהב. על כל אחד משלושת הצמחים גדלו עשרה אבטיחים גדולים וכולם היו מלאי זהב. מאז האיכר העלוב נעשה לאיש אמיד, בנה לעצמו בית חדש וריהט אותו כראוי, ואך לא הפסיק לעבד את חלקת האדמה שלו.

הידיעה על מזלו הפתאומי של האיכר העני התפשטה בכפר. שמע אותה גם שכן עשיר וחמדן. הוא מאוד רצה לשמוע כיצד התעשר שכנו ובא לבקר.

"אמור לי, איך התעשרת ככה פתאום? מאין לך כל הזהב הזה?" שאל.

האיכר סיפר לו את מעשה החסידה.

"אם כך גם אני הייתי רוצה לקבל זהב מהחסידה"

חשב בסתר החמדן העשיר. והוא יצא לשדה לחפש את החסידה. לא עבר זמן רב והחסידה הלבנה הופיעה והתחילה לטייל בשדה. האיכר התגנב מאחוריה וכאשר התקרב, נתן לה במקל

האבטיח התפצל לשניים, אך לאימת כולם יצא
ממנו נחיל דבורים גדולות, שהתנפלו על כל
הנוכחים והתחילו לעקוץ אותם. ללא רחמים עקצו
הדבורים בלחיים, בעיניים ובשפתיים, עד שכולם
התפזרו תוך צעקות כאב.

מכה ברגל. החסידה נפלה והוא לקח אותה אליו
הביתה. קשר את רגלה והתחיל לטפל בה.
במשך הזמן החסידה הבריאה ועפה.
עברה שנה ובאביב השכן העשיר חיכה
באי-סבלנות לבואה של החסידה הלבנה, בציפייה
שהיא תביא לו את זרעי האבטיח המיוחדים. אלא
שהחסידה בוששה לבוא. בעצבנות התהלך האיש
בשדות עד שבסוף ראה את הציפור. היא הניחה
שלושה זרעים של אבטיח במקום גלוי כלשהו
ועפה בחזרה בלי להביט עליו.
החמדן כמעט ונפל מתאוותנות. הוא רץ מהר,
הרים את הזרעים וחיפש מקום יפה במיוחד כדי
לטמון אותם באדמה. במשך ימים שלמים חיכה
לנביטה וכשזו הופיעה התחיל לטפל בשקיקה
בשלושת הצמחים.
וצמחי האבטיח התפתחו יפה ובסוף הקיץ הניבו
פרי גדול, שאחד מהם הביא האיש הביתה.
עכשיו הוא הזמין אליו את קרובי המשפחה
וידידים, עשירים כולם כמוהו, בטקסית גדולה הניף
מאכלת והכה בכוח בפרי הגדול.